

У протеклих осам година у Србији је без посла остало 400.000 људи. Ако се обистине најцрње слутње представника синдиката, том броју би ускоро могла да се придружи армија од још 300.000 запослених, који ће, како ствари стоје, у наредном периоду остати на улици.

Према подацима Савеза самосталних синдиката Србије, у периоду од 2001. до 2008. године највише су страдали пољопривреда, шумарство, прерађивачка индустрија, грађевинарство, као и здравство и социјални рад. У тим делатностима број радних места је смањен за 400.841.

Ипак, чини се да није све баш тако црно. Према речима Рајка Косановића, саветника председника Савеза самосталних синдиката Србије, у истом периоду повећан је број радних места у области осигурања, пензијских фондова, посредовања, образовања, као и у државној управи.

– У овим делатностима запослено је 82.567 људи – наглашава Косановић. – Међутим, проблем је што је од 2001. године наовамо, дакле од када је почела приватизација, Србија практично деиндустријализована. Другим речима, у такозваном реалном сектору без посла је остало 400.000 радника који, због политике послодаваца, година живота и квалификационе структуре у највећем броју случајева нису могли да пронађу ново запослење.

Наводећи драматичне податке о страдалницима српске транзиције, Косановић истиче да је металска индустрија остала без 90.000 запослених, док је у текстилној без посла остало 66.000 људи.

– Трагично је и што је пољопривреда за ових осам година остала без трећине кадра, односно без 62.000 људи, а она је заједно са туризмом и саобраћајем требало да буде једна од окосница развоја Србије – каже Косановић.

Наш саговорник указује да је највећи број људи који су од почетка приватизације остали без посла ипак успео да нађе ново радно место и то углавном у самосталним

трговинским радњама, угоститељским објектима, док су неки покренули сопствени бизнис.

– Реч је о 221.000 људи. Они су се успешно снашли у сектору услуга и то би могло да буде решење за градове попут Београда и Новог Сада, али шта ћемо са неразвијеним срединама у Србији? – пита Косановић, наводећи да је процес деиндустријализације највише погодио централну и јужну Србију.

Тако се, према истраживању Савеза самосталних синдиката Србије, процес отпуштања радника највише осећа у Борском округу, где је од 2000. до 2003. године број запослених смањен за 37,6 одсто. Затим у Топличком у коме је евидентирано 35,9 одсто мање запослених, Јабланичком где је број запослених мањи за 34,3 одсто, као и у Зајечарском округу у коме је у наведене три године забележено 32,2 одсто мање радних места.

– Ипак, одређена компензација губитака радних места у овим срединама остварена је оснивањем предузетничких радњи у Нишу, Параћину, Ћуприји, Јагодини и Пожаревцу. Дакле, индустрија и производња су замењене занатством и ситном трговином – закључује Косановић, уз напомену да таква структура економије не може да буде снажна полуга привредног развоја.

(Политика)